

her er Andelsmejerier, der tæller baade Husmænd og Gaardmænd, her er Sygekasser, som væsentlig kun tælle Smaafolk, her er Kommuner, her er Forsamlingsbygninger, her er Andelsbagerier samt en hel Mængde større og mindre Foreninger, der har indskudt langt over 500 Kr., enkelte i Tusindvis af Kroner — hvordan skal jeg her gøre Skel mellem rige og fattige, bemidlede og ubemidlede? Det er en fysisk Umulighed. Og hvis man vil sætte andre Grænser, f. Eks. Skatteindtægt af 1,200 Kr., vil dette Skel heller ikke kunne anvendes i dette Forhold. Saa her ere de Herrer inde paa en Tankegang, der ikke kan realiseres.

Det forekommer mig ogsaa mærkeligt, at de Herrer glemte det, da vi stod overfor Spørgsmaalet om Garanti for Indskuddene i de københavnske Banker. Her fandtes jo Masser af Indskydere, der havde indsat større Beløb paa 1—3 Maaneders Opsigelse for derved at faa 5 pCt. i Rente, men man glemte der at gøre noget som helst for at sætte Skel mellem rige og fattige, bemidlede og ubemidlede. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), der gerne docerer sin Lærdom for os og gerne vil være vejledende og retledende i de Spørgsmaal, glemte den Gang at foreslaa, at der skulde være en saadan Sortering, naar Staten skulde yde Garanti til Støtte for disse Bankers Interessenter. Ja, man glemte endog at foreslaa, at Interessenterne skulde nedskrive noget som helst af deres Tilgodehavende. Saa lempeligt har man behandlet Indskyderne i de københavnske Banker.

Men her er Tale om en Nedskrivning med 25 pCt. af Interessenternes Indskud. Og det nytter ikke at sige, Forudsætningen var, at den Garanti, Staten indgik paa i Forening med de københavnske Banker, ikke skulde blive effektiv. Det siger sig selv, at naar man lægger 10 Mill. Kr. paa Bordet, hvor man staar overfor et saadant Krak, løber man en Risiko. Den Risiko er løben, og de Herrer ville faa at se, naar det Mellemværende en Gang opgøres, at Statskassen ikke slipper for, at den Garanti, den har stillet, bliver effektiv for en Del af Beløbet. Jeg mener derfor, det er rettest at behandle alle Indskyderne i Den sjællandske Bondestands Sparekasse ens, thi det er umuligt her at gøre et Skel. Og jeg finder, at det i og for sig ogsaa er en mærkelig Retsregel, naar man vil rejse en saadan Institution, at gøre Forskel i Stedet for at sige: Alle Sparerne, smaa og store, Foreninger og enkelte Personer, maa

staa Last og Brast og dele Skæbne med hverandre.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Valdemar Olsen) udtalte nogen Misfornøjelse med, at de fem Banker ogsaa her var komne med, som han udtrykte sig. Jeg tror endog, han sagde, at de her havde været paa Spil igen. Det er et Udtryk, som faar staa for det ærede Medlems Regning. Men jeg vil sige overfor denne Udtalelse af det ærede Medlem og overfor Udtalelser af andre ærede Medlemmer i Gaar, at her er der intet at bebrejde Bankerne. Bankerne have paa ingen mulig Maade her trængt sig paa. Det er mig, der har søgt Bankerne, fordi jeg fandt, at naar Staten og Bankerne have staaet sammen om at garantere for de to københavnske Banker, hvorom der var Tale, og for flere andre Banker, som blev dragne ind under Garantien, var det naturligt, at Bankerne ogsaa stod sammen med Statskassen i dette Forhold. Thi Bankerne i København ville ikke blive uberørte i økonomisk Henseende, hvis det gaar Den sjællandske Bondestands Sparekasse ilde. Det vil komme til at føles som et økonomisk Tryk paa Sjælland, og det Tryk vil ogsaa ramme de københavnske Banker. Jeg fandt det derfor ganske naturligt, at der skete Henvendelse til Bankerne, for at man i Fællesskab kunde lede om en Form for Genrejsning af Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Og nu kunne de Herrer sige, som der blev sagt i Gaar: Ja, men Bankerne kunne skaffe Penge i Udlandet til 3 pCt.! Det ved jeg ikke noget om. Men selv om saa er, er det en Selvfølge, at de kunne anbringe de Penge til mindst 5 pCt., og det, at de undlade at tage mere end 3 pCt., er et virkeligt Tilskud ved den Rentedifference, som her bliver Tale om. Jeg mener, at Bankerne snarere fortjene Tak, fordi de efter nærmere Overvejelse have fundet sig foranledigede og om ikke juridisk saa moralsk forpligtede til at træde til og yde deres Medvirken i dette Forhold.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds var ikke saa glad ved det andet Lovforslag som ved det første. Han mente nemlig, at det var en Svækkelse overfor Sparekasserne, hvis man i Fremtiden kunde tænke sig, at en Sparekasse, hvis Indskudskapital gaar ned med over 5 pCt., kunde rejses derved, at der foretoges en Nedskrivning. Jeg tror, at det ærede Medlem her ser fejl. Det har egentlig ikke været mit Ønske at knytte disse to Lovforslag til hinanden — jeg har ment,